

hvorfor jeg meget gerne vilde se det vedtaget, er, at det tager praktisk paa Tingene, gør en Begyndelse, erkender, at nu er der tænkt og talt længe nok om denne Sag, nu er Tiden inde til Handling. Et andet Forhold, der tiltaler mig, er, at det i sine Konsekvenser fastholder saavel Skuespil som Opera og Ballet under Statens vedvarende Tilsyn og Beskyttelse. Jeg beklager naturligvis, at Folketingsudvalgets Ordfører, A. C. Meyer, som havde den Anskuelse, at det konservative Ændringsforslag var det bedste, ikke tog Skridtet fuldtud, men ved Afstemningen stemte for Venstres Ændringsforslag. Det var en ganske mærkelig Stilling.

Venstres Forslag gaar ganske vist i samme Retning som det konservative, men tager ikke saa skarpt, positivt og afgørende et Skridt, som det konservative tager. Venstres Forslag møder frem med ikke ringe Styrke. Det blev vedtaget i Folketinget med 61 Stemmer, medens kun 17 stemte imod, og Forslagsstillerne var repræsenterede af det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen). Forslaget tilsigter i øvrigt heller ikke at modsætte sig den Mulighed, at den endelige Ordning gaar i Retning af Dobbeltscenen. Forslaget gaar ud paa at bemyndige Ministeriet til at erhverve de to før omtalte Ejendomme i Tordenskjoldsgade og Heibergsgade og dertil anvende et Beløb af 400 000 Kr. Men videre gaar Forslaget heller ikke. Her stopper det op i positiv Retning. Man foreslaar, at den ved Lov af 13. Maj 1911 paabudte Revision udsættes, og paalægger Ministeriet inden Udgangen af Samlingen 1919—20 at forelægge for Rigsdagen Forslag om en Nyordning. Naar Forslaget er begrænset til kun at omfatte Købet af de to Ejendomme, kan man vel nok sige, at det i nogen Grad er af Hensyn til Statens vanskelige finansielle Forhold i Øjeblikket; men skønt jeg har megen Respekt for og finder det i høj Grad betimeligt, at man er varsom med store Nybevillinger under de nuværende Forhold, synes jeg dog, at det her drejer sig om en Sag af saa stor kulturel Betydning, og som samtidig, rent praktisk set, har saa overordentlig Hast, at man kunde vove at gøre et større Skridt og gøre Begyndelsen til en positiv Løsning. Jeg tror ikke, vi slipper billigere ved yderligere Udsættelse.

I Folketingets Udvalg var der tillige et Mindretal paa 3 Medlemmer med Johs. Fog-Petersen som Ordfører. Dettets Forslag gaar ud paa at bemyndige Ministeren til at ombygge til Brug for Skuespillet det nuværende kongelige Teaters Scene og Tilskuerplads. I øvrigt bemyndiges Ministeren til inden 1. Juli 1921, altsaa i Løbet af 2 Aar, at afvikle

Statsdriften af Opera og Ballet. Dette Forslag havde særlig Ministerens Sympati, fordi det bragte en Afgørelse og bragte den forholdsvis hurtigt.

Endelig var der i Folketingets Udvalg et Mindretal paa 2 Medlemmer med det 23de Medlem for Hovedstaden (Gamborg) som Ordfører. Dette Mindretal stillede Forslag om at erhverve en Grund paa det gamle Jernbaneterræn for dér at opføre et Operahus, der skulde indrettes med 2 000 à 2 500 Pladser, hvoraf 1 000 à 1 500 skulde sælges til en lav Pris. Hertil kunde der af Statskassen anvendes et Beløb af 3½ Mill. Kr. under Forudsætning af, at Københavns Kommune og de andre omliggende Kommuner ydede Resten af det til Opførelsen nødvendige Beløb. Men indenfor det høje Folketing syntes der ikke at være nogen særlig Tillid til, at Forudsætningen om det kommunale Tilskud vilde blive opfyldt. I alt Fald fik Forslaget kun 4 Stemmer mod 72. Det mest tiltalende ved dette Forslag var efter min Mening, at det i saa høj Grad var baaret frem af Ønsket om at skaffe de mindre bemidlede en billig Adgang til at høre god Musik. Jeg er i høj Grad en Tilhænger af, at vor Statsscene en Gang egentlig for nedsat Betaling bliver stillet til Disposition for Organisationer, der repræsenterer Mellemlassen og Arbejderklassen. Jeg har haft Lejlighed til personlig at se, i hvor høj Grad en saadan Imødekommen fra Teaterledelsens Side paaskønnes af det jævne Publikum, hvor hurtigt det strømmede til, naar der aabnedes Salg til saadanne Forestillinger til nedsat Pris.

Naar jeg skal samle mit Indtryk af det Arbejde, der er udført i denne Sag, saaledes som det finder Udtryk i Folketingsudvalgets Betænkning og de dertil knyttede Udtalelser i Salen, forekommer det mig, at Tanken om Dobbeltscenen som Enderesultat af Overvejelserne i Virkeligheden har fundet Tilslutning hos hele Folketingets Venstre — saaledes forstaaer jeg det —, hos det konservative Folkeparti, hos Dele af Socialdemokratiet og Dele af det radikale Parti. Jeg kan derfor ikke komme bort fra den Tanke, at Arbejdet indenfor det høje Folketing i Virkeligheden ikke er ført til Ende, der var store Muligheder dér. Jeg skal ikke lægge Ansvar et derfor paa nogen enkelt Person eller noget enkelt Parti, jeg erkender, at der har været store Vanskeligheder, men ved at læse alt, hvad der er sagt, har jeg faaet det Resultat ud af det, at der i Folketinget dog maa være Mulighed for at samle de Medlemmer af de forskellige Partier, der ønsker at bevare Skuespillet, Operaen og Balletten